

Stanovisko Evropského výboru regionů Nový akční plán pro oběhové hospodářství

(2020/C 440/18)

Zpravodaj:	Tjisse STELPSTRA (NL/EKR), člen výkonné rady provincie Drenthe
Odkaz:	sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Nový akční plán pro oběhové hospodářství – Čistší a konkurenceschopnější Evropa COM(2020) 98 final

POLITICKÁ DOPORUČENÍ

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ

A. Obecné připomínky*Naše odpovědnost*

1. vyjadřuje znepokojení nad současným tempem využívání Země. Zdůrazňuje, že příčinou této katastrofy je lidské chování, a odpovědnost za ni tedy neseme my všichni. Souhlasí s novým akčním plánem pro oběhové hospodářství v tom, že přechod na *uhlíkově neutrální* oběhové hospodářství bude vyžadovat spolupráci všech zainteresovaných stran na všech úrovních správy a společnosti;
2. zdůrazňuje, že je naléhavě zapotřebí urychlit přechod na model regenerativního růstu tím, že udržíme spotřebu zdrojů v mezích možností naší planety a omezíme naši stopu;
3. vítá nový akční plán Evropské komise pro oběhové hospodářství jakožto strategické rozpracování koncepce Zelené dohody pro Evropu, které konstruktivně navazuje na akční plán z roku 2015;
4. vyjadřuje politování nad tím, že úloze místních a regionálních orgánů je v novém akčním plánu věnována jen velmi stručná kapitola, ačkoli tyto orgány jakožto subjekty, jež mají zásadní význam při podněcování a rozvíjení tak potřebných inovací, hrají při přechodu na oběhové hospodářství významnou úlohu. Regiony totiž zajišťují, aby lidé, komunity a i ony samy přizpůsobili své každodenní jednání zásadám oběhového hospodářství. Výbor dále zdůrazňuje význam potenciálu oběhovosti pro tvorbu pracovních míst a potřebu podporovat investice do nové infrastruktury pro vlastní sběr a recyklaci druhotných surovin a využívání těchto materiálových toků;
5. zapůsobilo na něj množství podnětných příspěvků, které předložily zainteresované strany, a vyzývá Evropskou komisi, aby využila stávající platformy, jako jsou partnerství v rámci městské agendy, Evropská platforma zainteresovaných stran pro oběhové hospodářství a síť místní a regionální samosprávy, a podpořila tak vzájemné učení a budování kapacit;
6. vítá iniciativu Města a regiony v oběhovém hospodářství, která bude zainteresovaným stranám pomáhat při přípravě a zavádění územních řešení v oblasti oběhového hospodářství. Zároveň však zdůrazňuje, že oběhová opatření nesmí být izolována od ostatních opatření na ochranu naší planety. Podmínky oběhového hospodářství musí splňovat opatření sítí měst v oblasti klimatu, životního prostředí a udržitelného rozvoje;
7. zdůrazňuje, že pokračující debata o zásadách oběhového hospodářství může být příležitostí k rozhodnému řešení opakující se otázky, zda lze překročit rámec tradičních ukazatelů HDP ⁽¹⁾, tj. zohlednit kromě ukazatelů, které se týkají ekonomické výkonnosti, i nové prvky, jako např. vytváření systémů založených na solidaritě pro inkluzivní společnost, život v mezích naší planety a spravedlivé rozdělení zdrojů;

⁽¹⁾ The European System of National and Regional Accounts (ESA 2010): <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/3859598/5925693/KS-02-13-269-EN.PDF/44cd9d01-bc64-40e5-bd40-d17df0c69334>.

Pandemie COVID-19

8. poukazuje na to, že nový akční plán pro oběhové hospodářství byl zahájen během pandemie COVID-19, která nám ukázala, jak moc jsme závislí na primárních zdrojích, a považuje tuto krizi v mnoha směrech za varovný signál;

9. vyzývá Evropskou komisi a členské státy, aby tuto závislost na třetích stranách a primárních zdrojích snížily a posílily bezpečnost dodávek prostřednictvím důslednějšího řízení zdrojů, zejména těch vzácných a kritických, a doporučuje, aby byly podniknuty kroky k vytvoření platformy pro politiku EU v oblasti zdrojů;

10. vítá skutečnost, že se Evropská komise zaměřila na rozvoj trhu s druhotnými surovinami, a to zejména prostřednictvím investic do recyklace;

11. mile jej překvapilo, že omezení volného pohybu osob měla mimoděk i pozitivní dopad na životní prostředí (např. v podobě čistějšího ovzduší, omezení znečištění vody, snížení škodlivých emisí). Odolnost, tvořivost a inovativnost, které od počátku krize prokázali občané, veřejné subjekty, podniky a hospodářské subjekty, by měly být využity s cílem podpořit důkladnou ekologickou transformaci výrobních procesů a zajistit, abychom po skončení krize nemuseli „dohánět zpoždění“, pokud jde o zhoršování stavu životního prostředí;

12. vyzývá Evropskou komisi, členské státy a místní a regionální orgány, aby řídily investice z plánu EU na podporu oživení tak, aby zaručily dlouhodobý hospodářský, sociální a environmentální pokrok a zároveň snížily využívání zdrojů, zamezily používání nebezpečných látek a odstranily je a zlepšily oběhovitost materiálů a systémů. Nástroj Next Generation EU musí přispět k dosažení tohoto cíle tím, že poskytne nezbytné financování. Zároveň by měl být doplněn o vlastní zdroje, které nebudou zvýhodňovat žádný členský stát EU vůči ostatním zemím;

Ambice v oblasti klimatu, Zelená dohoda a cíle udržitelného rozvoje

13. vyzývá Evropskou komisi, členské státy a místní a regionální orgány, aby zaručily včasné provedení Zelené dohody pro Evropu a zajistily, že tato dohoda poskytne pevný základ pro oživení hospodářství EU, které by mělo probíhat tak, aby bylo v souladu s plněním cílů EU v oblasti energetiky, klimatu a životního prostředí;

14. trvá na tom, že zásady oběhového hospodářství mají klíčový význam pro plnění cílů udržitelného rozvoje, a to zejména cíle č. 12 – Odpovědná spotřeba a výroba. Je přesvědčen, že pomocí uplatňování zásad oběhového hospodářství lze dosáhnout toho, aby se z obecných cílů staly konkrétní skutky a došlo k hmatatelné transformaci společnosti;

15. zdůrazňuje, že přechod na oběhové hospodářství výrazně přispěje k úsilí EU o zmírnění změny klimatu, a vyzývá Evropskou komisi, aby dále provázala všechny plány v rámci Zelené dohody, a nabídla tak velmi potřebnou celkovou perspektivu. V aspektech, v nichž se tyto plány překrývají, by měla pomoci výzkumu a ukazatelů a v rámci procesu tvorby politik zajistit synergii, například v rámci právního rámce pro klima. Připomíná, že je stejně důležité propojit politiky oběhového hospodářství s politikami, které se zaměřují na jiné environmentální otázky, jako je ochrana biologické rozmanitosti nebo kvalita ovzduší a vody. Všechna odvětví, od zemědělství a potravinářství přes stavebnictví až po špičková technická řešení atd., budou muset uplatňovat zásady oběhového hospodářství a stavět na nich svou činnost;

16. poukazuje na vzájemnou průřezovou závislost oběhovosti a ochrany klimatu. Integrovaný přístup k oběhovému hospodářství zahrnující koncepční zásady a systémy zpětného odběru může významně pomoci snížit emise skleníkových plynů;

Cíle a sledování vývoje

17. zdůrazňuje, že nechceme-li překročit možnosti naší planety, je naprosto nezbytné oddělit růst a využívání zdrojů, a lituje že, nový akční plán pro oběhové hospodářství neobsahuje cíl celkového snížení využívání zdrojů. Ukázalo se, že předchozí opatření na úrovni EU nestačí ke snížení celkové spotřeby přírodních zdrojů a surovin v Evropě. Je proto namístě definovat jako základ pro stanovení míry rozvoje jiná měřítka než HDP, která budou více v souladu se zásadami oběhového hospodářství;

18. domnívá se, že součástí cílů by mělo být snížení emisí CO₂ v průběhu celého životního cyklu výrobků, neboť poskytuje představu o investicích a odhadovaných výsledcích, a pomáhá tedy stanovit pořadí priorit;

19. poukazuje na to, že konkrétní opatření vedou ke konkrétním výsledkům, a vyzývá Evropskou komisi, aby pro každé klíčové opatření stanovila odhadovaný výsledek a ambiciózní harmonogram;

20. zdůrazňuje, že stanovené cíle musí být ambiciózní a progresivní, aby tak podpořily inovace. Je proto zapotřebí vytvořit systém, v němž bude každých pět let na základě určitého řešení či osvědčeného postupu, který je v daném okamžiku nejlepší, stanoven cíl na následujících pět let;

21. zdůrazňuje, že je zapotřebí vypracovat a zavést ukazatele na místní a regionální úrovni s cílem posoudit pokrok a obtíže, které je zapotřebí překonat, a pomoci místním a regionálním orgánům při provádění strategií oběhového hospodářství;

Hospodářský systém

22. konstatuje, že je spravedlivé, že při stanovování cen výrobků, které nejsou oběhové, budou zohledněny náklady spojené se znečištěním, odpadem a emisemi, díky čemuž bude udržitelná výroba srovnatelná s neoběhovými způsoby výroby a bude jim schopna konkurovat;

23. poukazuje na to, že právní a ekonomické nástroje, jejichž cílem je usnadnit činnosti, které podporují oběhovost, a naopak zastavení těch činností, které oběhovosti brání, představují užitečné prostředky, a vyzývá Komisi, aby vypracovala osvědčené postupy, jak mohou členské státy směřovat k oběhovosti a najít společná řešení fungující nadnárodně. Zastává názor, že snížení daní z činností, které podporují oběhovost, a naopak zvýšení daní z těch činností, které oběhovosti brání, představuje užitečný nástroj, a oceňuje, že bylo uznáno, že účinným nástrojem na řešení tohoto problému je daň z přidané hodnoty (DPH). Budoucí opatření v této oblasti by měla zohledňovat konsenzus, pokud jde o rozdělení povinností v oblasti daňové politiky;

24. vzhledem k výše uvedenému vyjadřuje politování nad tím, že jednomyslné rozhodování o daňových otázkách, jež stále přetrvává, omezuje větší flexibilitu, kterou by měly mít členské státy při používání sazeb DPH a daňových sazeb, aby podpořily skutečnou transformaci výrobních a spotřebních modelů (a ne jen opravy);

B. Místní a regionální orgány

Pravomoci

25. zdůrazňuje, že řada pravomocí místních a regionálních orgánů souvisí s řízením zdrojů a oběhovým hospodářstvím. Místní a regionální orgány mají proto nejrůznější možnosti, jak podpořit přechod k oběhovému hospodářství. Tato změna zároveň vyžaduje hluboké odborné znalosti a značné finanční investice. Nástroj Next Generation EU a další fondy tedy musí přispět k dosažení tohoto cíle tím, že poskytnou nezbytné finanční prostředky;

26. upozorňuje, že v důsledku využívání vody – která je jedním z nejdůležitějších zdrojů – v domácnostech a průmyslu vzniká velké množství odpadních vod, a proto by se tam, kde je to možné, mělo více vody využívat opakovaně. Odpadní voda obsahuje také mnoho cenných živin, které lze zhodnotit. Domnívá se proto, že kromě výzkumu, inovací a financování jsou zapotřebí jasné cíle i pro zhodnocování živin;

27. zdůrazňuje, že při stanovování cílů v oblasti odpadu je zapotřebí přihlídnout ke znalostem a zájmům místních a regionálních orgánů, a to zejména pokud sběr a třídění odpadu vyžadují specializovanější řešení;

28. vyzývá Evropskou komisi, aby vypracovala inovativní strategii, která by umožnila vyvinout celou škálu postupů sběru odpadu. Regiony a města by v této souvislosti neměly jen klást důraz na shora řízenou harmonizaci systémů tříděného sběru odpadu, ale spíše vzájemně spolupracovat;

29. domnívá se, že partnerství veřejného a soukromého sektoru mají zásadní význam pro rozšíření oběhového hospodářství tak, aby se do něj zapojily hlavní hospodářské subjekty, a že místní a regionální orgány mají pro rozvoj těchto partnerství ideální pozici. Žádá Evropskou komisi, aby podporovala tuto spolupráci ve svých programech;

30. zdůrazňuje, že pokyny místních a regionálních orgánů a podpora osvědčených postupů pomáhají urychlit přechod na oběhové hospodářství, například v oblasti územního plánování a stavebnictví a budov;

31. vyzývá Evropskou komisi, aby zahájila program, který bude shromažďovat přesné informace o materiálových tocích na regionální, vnitrostátní a evropské úrovni. Zainteresované strany se tak budou moci obeznámit se situací a opatřeními v jiných regionech. Tento program musí mít podobu transparentního digitálního systému a měl by analyzovat situaci na regionální, vnitrostátní a evropské úrovni. Kromě toho by měl poskytovat zdroje na rozvoj takových opatření na všech úrovních;

32. zdůrazňuje, že zcela zásadní význam mají informace o regionálních aktivitách v oblasti inovací, dostupných kapacitách (infrastruktura, odborných poznacích) a potenciálu oběhového hospodářství. Lituje proto, že tyto údaje jsou často roztržité a neúplné, a nejsou tedy pro regiony velmi užitečné. Vybízí proto Evropskou komisi, aby provedla skutečné shromažďování důkazů a zohlednila při tom místní a regionální pohled na strategii EU pro průmysl;

Zadávání veřejných zakázek

33. zdůrazňuje, že zadávání veřejných zakázek představuje účinný nástroj, díky němuž mohou místní a regionální orgány stanovovat normy a nasměrovat trh k udržitelnějším výrobkům a službám. Připomíná však, že složitost pravidel často zvyšuje neochotu místních a regionálních orgánů riskovat. Tímto způsobem lze ovlivnit nákupy na základě celkových nákladů na vlastnictví (tj. všech nákladů během celého životního cyklu, včetně sociálních a environmentálních nákladů), což může mít na daný region pozitivní dopad;

34. požaduje, aby byly na základě přezkumu minimálních environmentálních kritérií, jež jsou stanovena ve stávajících směrnicích EU o zadávání veřejných zakázek⁽²⁾, dále rozpracována kritéria a cíle pro zadávání zelených veřejných zakázek. Doporučuje vytvořit soubor pozitivních cílů v oblasti inovací a žádá Evropskou komisi, aby je rozšířila tak, aby skutečně podporovaly veřejné zakázky v rámci oběhového hospodářství. Pro zajištění právní jistoty a snížení zátěže, kterou pro obce a regiony znamenají veřejné zakázky, jsou důležité spolehlivé a transparentní certifikáty a systémy označování EU, a to zejména v oblasti udržitelnosti životního prostředí; V případě veřejných zakázek by měli mít výrobci možnost vysvětlit, co učinili pro to, aby při výrobě svých výrobků použili v první řadě druhotné suroviny. V opačném případě by měli zdůvodnit, proč to nebylo možné. Vhodné pokyny mohou v této souvislosti pomoci ověřit obsah recyklovaných a/nebo využitých materiálů a/nebo vedlejších produktů ve výrobcích, na které se vztahují minimální environmentální kritéria. To bude vyžadovat transparentní systémy hodnocení a rozvoj znalostí mezi dodavateli;

C. Zdroje a odpad

Odpad a zásada „odpad neexistuje“

35. konstatuje, že v Evropě je k dispozici mnoho klíčových zdrojů, které jsou označovány za „odpad“, a zdůrazňuje, že na cestě ke skutečnému oběhovému hospodářství je nutné změnit myšlení a osvojit si bezodpadový přístup. Zdůrazňuje význam registrace surovin, aby bylo možné je opětovně použít a daly se identifikovat;

36. považuje za důležitou zásadu, podle níž budou v oběhovém hospodářství všechny materiály navrženy tak, aby se z nich staly buď živiny pro biosféru, nebo nové materiály vhodné k dalšímu cyklu využití;

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 1), 2014/24/EU (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65), 2014/25/EU (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

37. zdůrazňuje návrh Evropské komise na modernizaci právních předpisů EU týkajících se odpadu a podpůrných fondů. Stěžejní otázkou, v níž je zapotřebí tuto modernizaci urychlit, je vytvoření nového, rychlejšího a jednoduššího právního rámce pro kritéria vymezující, kdy odpad přestává být odpadem, a kritéria pro vedlejší produkty;

38. žádá Evropskou komisi, aby navrhla cíl týkající se absolutní produkce odpadu na obyvatele, a požaduje stanovit cíle také v oblasti předcházení vzniku odpadu pro podniky a průmyslová odvětví. Poukazuje v této souvislosti na význam (a dopad) avizovaného politického rámce pro obaly a také avizovaného rámce pro kompostovatelné plasty;

39. zdůrazňuje, že v přechodné fázi „od odpadu k materiálům“ mohou mít zásadní význam přeshraniční dohody, které mohou zabránit krátkodobým řešením s negativními dopady na životní prostředí;

40. je toho názoru, že tam, kde regiony nebo města mají co dohánět a přestat využívat skládky, by měly mít pro začátek možnost vzájemně využít svou infrastrukturu na evropské úrovni, aby si na přechodnou dobu dokázaly poradit s odpadem (například by měly využívat stávající spalovny odpadu, místo toho, aby budovaly nové), a zdůrazňuje, že tento přechod vyžaduje financování a koordinaci. U odpadu, který nelze z důvodu kontaminace, únavy materiálu nebo potíží se separací komplexních materiálů recyklovat, by se mělo podporovat účinné energetické využití se získáváním kovů a solí;

41. upozorňuje na to, že nakládání s odpady je obzvláště problematické v nejbližších regionech, neboť tyto regiony mají omezenou infrastrukturu pro zpracování odpadů a nemohou při sběru, zpracování a recyklaci odpadů využít úspory z rozsahu. Urychlení přechodu na oběhové hospodářství (v Evropě) by tedy na ně mělo mít přímo měřitelný dopad. Na příkladu současného stavu nakládání a zpracování odpadů v těchto regionech lze tedy toho urychlení prakticky vyzkoušet. Kromě toho může tento příklad pomoci při hodnocení stávajících nástrojů i při zavádění nástrojů nových;

42. trvá na tom, že máme-li potvrdit zásadu „odpad neexistuje“ a zabránit využívání primárních zdrojů, je zcela nezbytné povinně používat recyklované materiály. Naléhavě žádá Evropskou komisi, aby stanovila kritéria, na jejichž základě by podstatná část nových výrobků měla být vyráběna z recyklovaného materiálu, a doporučuje, aby se tato podmínka stala součástí přístupu k hodnotovým řetězcům klíčových výrobků;

Omezení nákladů, bezpečné materiály a rozšířená odpovědnost výrobce

43. s politováním konstatuje, že místní a regionální orgány musí často řešit negativní dopady výrobků, které dosáhly konce své životnosti, aniž by jejich výrobce byl zodpovědný za jejich zpětný odběr, neboť tyto výrobky (resp. jejich součástky) často znečišťují půdu nebo ovzduší a náklady na jejich odstranění nesou místní a regionální orgány;

44. zdůrazňuje, že je v první řadě zapotřebí předcházet těmto nákladům nebo je řešit přímo na úrovni výrobce, a vítá proto rámec udržitelné výrobní politiky uvedený v novém akčním plánu pro oběhové hospodářství;

45. zdůrazňuje, že důležitou úlohu při přechodu na oběhové hospodářství hrají výrobci. Musí vyvíjet výrobky s co nejmenším dopadem na naši planetu a při jejich výrobě se v co nejvyšší míře vyvarovat využívání primárních fosilních zdrojů. Odpovědnost nesou rovněž veřejné orgány, a to z hlediska stimulace, podmíněnosti a regulace;

46. zdůrazňuje, že znečištění půdy představuje v EU stále větší problém. Vítá proto návrh Komise podporovat iniciativy zaměřené na omezování zastavování půdy, regeneraci opuštěných nebo kontaminovaných průmyslových pozemků a zvýšení bezpečného, udržitelného a oběhového využívání vytěžené zeminy. Vyzývá Komisi, aby v rámci své iniciativy stanovila povinnost provádět rozbor a sledování vytěžené zeminy;

47. vítá iniciativu Evropské komise přejít k chemickým látkám, které jsou bezpečné již od fáze návrhu, protože zamezení či regulace používání toxických látek představuje nejsnazší způsob, jak předejít tomu, aby se tyto chemické látky uvolňovaly, přičemž místním a regionálním orgánům se tak ušetří značné náklady spojené s čištěním nebo regulací transferu znečištěné půdy (například perfluoroalkylovanými sloučeninami (PFAS)). Konstatuje, že regulace toxických látek není dostatečná a že je spíše zapotřebí být zcela transparentní, pokud jde o jednotlivé složky, aby bylo možné materiály náležitě recyklovat nebo „upcyklovat“;

48. vyzývá, aby byla přijata opatření, jež by upozornila na význam rozšířené odpovědnosti výrobce a podpořila její provádění, přičemž by zohlednila různé složky oběhového hospodářství. Například roztržitost odpovědnosti za odpad oslabuje rozvoj nakládání s odpady jako celku. Cílem je zajistit obchodní koncepci, v jejímž rámci se výrobci zaměří i na to, aby jejich výrobky byly již od fáze návrhu bezpečné a oběhové;

49. požaduje, aby všichni výrobci nezřizovali svůj vlastní systém pro zpětný odběr výrobků, neboť by to mohlo vést ke vzniku obrovské logistické stopy. Je proto zapotřebí stanovit specifikace inteligentních materiálů/součástí a také rozumné strategie zpětného odběru;

50. požaduje, aby nový akční plán pro oběhové hospodářství zohlednil zvláštní problém odpadu v moři. Vzhledem k přeshraniční povaze tohoto odpadu je zapotřebí podpořit spolupráci vlád všech přímořských regionů, a zajistit tak udržitelnost společných zdrojů a povzbudit regionální a mezinárodní spolupráci při hledání společných řešení;

D. Fungování oběhového hospodářství v praxi

Povědomí a činnost

51. zdůrazňuje, že oběhové hospodářství vyžaduje nový způsob spotřeby a že je nezbytné v tomto směru zvyšovat povědomí. Místní a regionální orgány mají blízko k lidem, a hrají tudíž důležitou úlohu, pokud jde o změnu jejich myšlení. Vyzývá proto Evropskou komisi, aby podporovala projekty na místní a regionální úrovni, které povedou ke konkrétním výsledkům;

Dovednosti a vzdělávání

52. zdůrazňuje, že z hlediska zvyšování tohoto povědomí má velký význam vzdělávání, a to po celý život, od mateřské školy až po vysokou školu, a samozřejmě také na pracovišti. Fondy politiky soudržnosti by proto měly podporovat začlenění oběhového způsobu života do vzdělávacích programů na všech stupních vzdělávání, a to i prostřednictvím digitálního vzdělávání;

53. zdůrazňuje, že k tomu, aby se spotřebitelé mohli při svém nakupování správně rozhodovat, potřebují mít transparentní informace o obsahu recyklovaných materiálů v daných výrobcích;

54. zdůrazňuje tu část nového akčního plánu pro oběhové hospodářství, která se zabývá podporou dovedností a vytvářením pracovních míst. Upozorňuje však, že z krátkodobého hlediska jsou pracovní místa v oběhovém hospodářství poměrně nekvalifikovaná, a hrozí tedy, že budou ve střednědobém až dlouhodobém horizontu automatizována a zaniknou v důsledku robotizace. Na druhé straně zde však existují příležitosti pro vysoce kvalifikovaná pracovní místa, a je tudíž zapotřebí, aby při aktualizaci agendy dovedností byly náležitě zohledněny oba tyto aspekty;

55. doporučuje, aby regiony, které se rychle uchylují k vytváření poměrně nekvalifikovaných pracovních míst (částečně kvůli nízkým nákladům na pracovní sílu), mohly jako první využít podporu na vzdělávání a budování kapacit, a urychlil se tak jejich přechod na kvalifikovanější pracovní místa. Tento krok podpoří technické a sociální inovace a pomůže místním a regionálním orgánům vybudovat všestranné a odolné hospodářství. V rámci aktualizace agendy dovedností by se navíc měl klást důraz na regionální rozdíly (zejména v případě méně rozvinutých regionů), pokud jde o rozvoj strategií a programů v oblasti vzdělávání a dovednosti za účelem prohlubování dovedností a změny kvalifikace pracovníků;

56. vzhledem k tomu, že oběhové hospodářství vyžaduje ucelené, meziodvětvové a dlouhodobé myšlení a jednání, vyzývá Výbor místní a regionální orgány, aby své správní struktury řídily a své organizační přizpůsobily tak, aby podporovaly oběhové hospodářství, např. aby zavedly nové profily funkcí ve veřejné správě, jako jsou manažeři inteligentních měst a manažeři oběhového hospodářství;

57. vyzývá Evropskou komisi, aby spustila programy přímého financování pro místní a regionální orgány a malé a střední podniky, a podpořila je tak v jejich úsilí přejít na oběhové hospodářství, a to jak prostřednictvím vzdělávání, změny kvalifikace a prohlubování dovedností pracovníků, tak i pomocí investic a budováním odolnosti;

58. konstatuje, že je zapotřebí pokročit ve výzkumu a regulaci v oblasti udržitelných a recyklovatelných materiálů. Zejména pokud recyklace nemá znamenat přechod na výrobky nižší hodnoty („downcyklace“), měly by být požadavky na třídění materiálů a jejich opětovné využití ambicióznější, aby je bylo možné použít v co největším počtu cyklů. Přístup „od kolébky ke kolébce“ tak naznačuje, jak by bylo možné tuto zásadu recyklace, než dojde k „downcyklaci“, uplatnit v praxi a do jaké míry závisí na důmyslném návrhu daného výrobku;

Oběhová společnost

59. trvá na tom, aby se cíle oběhového hospodářství staly povinnou součástí politiky soudržnosti po roce 2020 a jejího příslušného fondu, neboť je to nezbytné pro to, aby podpora přechodu na oběhové hospodářství, který začíná právě na místní a regionální úrovni, dostala potřebný impuls;

60. schvaluje a podtrhuje závěr nového akčního plánu pro oběhové hospodářství, že přechod k oběhovému hospodářství bude systémový, hluboký a transformační. Reindustrializace Evropy musí být založena na oběhovém hospodářství, které je zapotřebí prosazovat a podporovat skutečným uplatňováním jeho zásad a nástrojů;

61. zdůrazňuje, že tento přechod musí být spravedlivý, neboť nejde jen o hospodářství, ale především o společnost, k níž mají zástupci místních a regionálních orgánů velmi blízko. Závěrem tedy konstatuje, že regiony a města představují nejdůležitější úroveň na cestě k dosažení oběhové společnosti;

62. závěrem by rád poukázal na to, že kromě zavedení platformy a regulačního rámce pro oběhové hospodářství v rámci Evropské unie musí Komise rovněž stanovit přísné požadavky na vývoz a dovoz, aby tak zásady oběhového hospodářství měly dopad i za hranicemi EU.

V Bruselu dne 14. října 2020.

předseda
Evropského výboru regionů
Apostolos TZITIKOSTAS